

Śp. Lucyna Dziedzic-Pielok

Wspomnienie pośmiertne o śp. lek. Lucynie Dziedzic-Pielok

W piękny, słoneczny dzień 4 X 2011 r. pożegnaliśmy na cmentarzu w Morasku pod Poznaniem lek. Lucynę Barbarę Dziedzic-Pielok. Na to pożegnanie przybyło wielu przyjaciół, sąsiadów i znajomych z Kalisza, Łodzi, Warszawy i Śląska.

Odszedł człowiek! Odeszła Lucyna! Na zawsze! Odszedł Ktoś, kogo dobrze znaliśmy, Ktoś, kto zawsze był nam bliski, był obok nas, służył dobrym słowem i pomocą. Ta bezwzględna prawda nie od razu dociera do naszej świadomości. Gdy oswoimy się z nią – odsłania się wokół nas pustka i żal. Odeszła Lucyna! Czasami takie dwa słowa muszą wystarczyć za całą opowieść o ludzkim życiu. Ale czy słowa te mogą nam wystarczyć – pracownikom służby zdrowia – którzy mieli możliwość zetknięcia się osobiście ze śp. Lucyną, pracować z Nią, dzielić się doświadczeniem i radami, korzystać z Jej pomocy lekarskiej. Kiedy tracimy kogoś tak dobrze nam znanego, trudno jest – jak pisał Cyprian Kamil Norwid – „odpowiednie dać rzeczy słowo”.

Śp. Lucyna była znaną i cenioną specjalistką w dziedzinie neurologii. Urodziła się 3 VI 1941 r. w Wilkołazie, powiat Kraśnik, do którego w 1939 r. zostali wysiedleni Jej rodzice. Po zakończeniu wojny wraz z całą rodziną wróciła do Kalisza, by związać praktycznie całe swoje dorosłe życie z tym miastem. Tu rozpoczęła naukę w szkole podstawowej i średniej. W 1958 r. uzyskała maturę w Liceum Ogólnokształcącym im. Anny Jagiellonki. W tym samym roku rozpoczęła studia na Wydziale Lekarskim AM we Wrocławiu i w 1964 r. uzyskała dyplom lekarza.

Dwuletni staż podyplomowy odbyła w Szpitalu Miejskim im. Przemysła II w Kaliszu, pełniąc również dyżury w pogotowiu ratunkowym. W latach 1967-1969 – jako stypendystka – specjalizowała się w Klinice Neurologicznej w Poznaniu, uzyskując specjalizację Io z neurologii w III 1969 r. W tym czasie wyróżniała się dążeniem do stałego poszerzenia wiadomości z dziedziny neurologii i umiejętnością ich praktycznego wykorzystania. Brała czynny udział w pracach i zebraniach naukowych Polskiego Towarzystwa Neurologicznego.

Po uzyskaniu specjalizacji zatrudniona była jako starszy asystent Wojewódzkiego Szpitala Zespołowego w Kaliszu, dzieląc pracę między oddziałem wewnętrznym i Poradnią Neurologiczną, której była kierownikiem. Ilo specjalizacji z neurologii uzyskała w XI 1973 r.

W latach 1977-1989 zatrudniona była w Przemysłowym Specjalistycznym ZOZ jako kierownik Poradni Neurologicznej, a od 1989 r. do końca 2000 r. również jako kierownik Poradni Neurologicznej

ZOZ w Kaliszu. 1 I 2001 r. przeszła na emeryturę prowadząc jedynie praktykę w prywatnym gabinecie neurologicznym.

W X 1969 r. zawarła związek małżeński z lekarzem Stefanem Pielokiem. Doczekali się i wspaniale wychowali dwoje dzieci: córkę Joannę i syna Łukasza, którzy również zostali lekarzami i pracują w Poznaniu.

Śp. Lucyna była wieloletnim członkiem Kaliskiego Towarzystwa Lekarskiego i Polskiego Towarzystwa Neurologicznego. W czasie pracy zawodowej uczestniczyła w wielu zjazdach naukowych Towarzystwa Neurologicznego, w licznych kursach doskonalących i szkoleniowych. Była lekarzem mądrym i prawym, życzliwym dla pacjentów i otoczenia, człowiekiem niezwykle serdecznym i ciepłym, osobą całkowicie oddaną sprawom rodziny. Wspominać Ją będziemy jako dobrą, wspaniałą i czynną koleżankę, zawsze chętną do bezinteresownej pomocy – znaną w naszym gronie jako „dr Lula”.

W VIII 2010 r. zmieniła miejsce zamieszkania przeprowadzając się do Poznania, aby być bliżej dzieci. Ciężki wypadek 17 IX 2010 r. spowodował znaczny uszczerbek na zdrowiu, które ulegało stałemu powolnemu pogarszaniu się. Zmarła 30 IX 2011 r. Jej śmierć zaskoczyła nas wszystkich, którzy jeszcze tak niedawno z Nią przebywali.

W imieniu Jej przyjaciół dziękuję za dobro, którym nas hojnie obdarzyła, za ciepło i życzliwość, za to że umiała słuchać, za pogodę i wyrozumiałość, za Jej uśmiech. Była wspaniałym człowiekiem o silnej osobowości i – co rzadko się dziś zdarza – prawdziwą „Dama”. Nie będziesz zapomniana „Lulu”.

Requiescat in pace et lux perpetua dona ei Domine.

lek. Krystyna Jezierska-Rećko (Kalisz)

Cześć Jej pamięci!